

Joana Serret, Premi lo Grifonet 2022

Lo Grifonet és una de les essències cabdals d'aquesta terra nostra amb arrel ancestral ibera/ilercavona. L'olivera i la seua olor penetrant, el seu color perenne i vital, el treball i la suor que el seu conreu comporta, són la viva mostra d'un model de vida mil·lenari. El pagès, el sofert jardiner de la terra, guarda a la retina ben satisfet la imatge triomfal del Grifonet. Ha conreat l'excel·lència! Lo Grifonet, amb la seua esveltesa, ens serveix justament per a homenatjar l'excel·lència de la nostra terra i, amb ella, un dels grans homenots que la representen i l'embelleixen amb la seua personalitat i la seua fidelitat. Sí, amigues i amics, fidelitat en majúscula a la gran Dama de qui ens parlava el literat mallorquí Marià Aguiló, capdavanter de la Renaixença, que cantava versos de dia i de nit, d'infant i d'adult: *Cap nació pot dir-se pobra/si per les lletres reneix./ Poble que sa llengua cobra/se recobra a si mateix*. I aquesta Dama és la catalanitat, i aquesta Dama és la nació

catalana: aquest tros de terra que s'habita de les Corberes al Segura, i del Cinca, amb la barca del temps, amb el vent de llevant, a l'Alguer, tal com ens encaminava l'immens Salvador Espriu.

I nosaltres, ben cofois, anem fent via a la nostra Il·lervània lingüística i cultural: vora l'Ebre i el Mataranya, baix l'ombra de Pàndols, Montsià i Maestrat. I aquí tenim una donassa de les grans, Joana Serret i Fabra, a la qual se li ha concedit el Grifonet de 2012. El lluirà com toca, perquè sembla un guardó ideat per a ella: dinamitzadora cultural, agitadora de la lletra, activista de la terra.

La nostra Joana és una de les bibliotequeres més eficients de les que es fan i es desfan. La qualifica com a nostra, perquè sabem que amb ella tenim l'organitzadora ideal de qualsevol afer literari i cultural. Ens ha fet fer nostres totes les seues iniciatives que han convertit Amposta en la ciutat veritablement capdavantera del fet lite-

rari a les Terres de l'Ebre, i la biblioteca Sebastià Juan Arbó en un centre llibresc de primer ordre. Amb la Joana tenim la garantia del savoir faire, de l'èxit de l'empresa literària que portem entre mans. Mai tindrem un no com a resposta, sempre tindrem el seu ajut que ens fa sentir com a casa, tal com es diu popularment.

Ens trobem en un moment dolç d'impulsió literària, amb certàmens de notable pes a ciutats diferents te-

“El lluirà com toca, perquè sembla un guardó ideat per a ella: dinamitzadora cultural, agitadora de la lletra, activista de la terra”

rritorials: Móra d'Ebre, Alcanar, Jesús, Vinaròs, Benicarló, Falset, Vall-de-roures o Tortosa.

Tanmateix, les Jornades literàries d'Amposta desprenen un tarannà

que les fan ben especials. S'hi aplega una quantitat molt gran de gent de lletres, perquè han aconseguit engendrar tota mena de projectes literaris que s'hi van cuinant a poc a poc i donen uns fruits formidables. A més, els debats i les actuacions musicals o teatrals solen ser d'una altíssima qualitat.

Tot són elogis! sí! La Joana n'és l'ànima mater, la mestressa de tot plegat. El grifonet es concedeix a persones amb un llarg bagatge cultural, que no han rebut grans reconeixements però. Aquelles persones que s'hi han dedicat en cos i ànima durant molts d'anys, que els avala una trajectòria de dedicació impecable. No cal ser un Einstein (científic), un Bill Gates (magnat) o una Teresa de Calcuta (dona santa). Cal ser un o una: Joan Beltran (lingüista), Octavi Ruiz (músic), Manel Ollé (escriptor i diccionari vivent), Lola Santacatalina (infermera i lluitadora pels drets de la dona), Manolo Tomàs (lluitador pel riu), Artur Quintana (lingüis-

Emigdi Subirats
escriptor

ta), Zoraida Burgos (poeta), Joan Panisello (ceramista) o Jordi Cui-xart (patriota privat massa temps de llibertat impunement). Tots ells i totes elles lluitadors i lluitadores per la cultura, per la llengua catalana ara en hores massa baixes per manca de militància ciutadana (abaixar la guàrdia és la nostra defunció!), per les lletres ebrenques i catalanes, per la vida activa a la nostra Il·lervània.

Joana Serret n'és mereixedora en escriure. El seu grifonet ja és una realitat, ella ha fet realitat molts de somnis literaris i culturals. La nostra Joana ha rebut el guardó que mereixia! Visca!